

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація і редакція
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07312
Телефони: (201) 434-0077
(201) 434-0078
(201) 434-3036
УНІОСОЗ: (201) 451-2200

PIK XCI Ч. 13. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. СУБОТА, 19-го СІЧНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 19, 1985 No. 13. VOL. XCI

СІЧНЕВІ РОКОВИНИ: НЕЗАПЕРЕЧНЕ КРЕДО ДЕРЖАВНОСТІ

Міська рада Нью Йорку засудила Москву за переслідування в Україні

Нью Йорк. — Як повідомляють посадовці міста Едварда Кача, на його заклик Міська рада затвердила резолюцію ч. 1230, якою „підтримується рух дисидентів в Україні і закликається СРСР виконувати свої зобов'язання, устійливі Гельсінкськими угодами“.

У зв'язку з цією резолюцією, яка зокрема звертає увагу на долю Йосифа Зісельса і Миколи Горбала, мейор Кач заявив: „Советський Союз, враз із нацистською Німеччиною, залишається тим, що найбільше порушує людські права і нищить людське життя. Від 1917 року понад 50 мільйонів росіян, українців, литовців, латвійців, кримських татар, естонців і мусульманів в Центральній Азії загинули наслідком переслідувань советського режиму. У висловлюванні призначення Міської ради за те, що прийняла і проголосила резолюцію, в якій окремо підкреслюється доля українських живучих мучеників — Йосифа Зісельса і Миколи Горбала, що ніколи не покорилися советському гнобительству“.

У самій резолюції говориться в подробицях про те, що СРСР вважає Україну своєю нерозривною частиною і тому панус над нею залізною рукою, що останні намагання СРСР ведуть до того, щоб знищити фізично усіх дисидентів в Україні, що і Зісельс і Горбаль є членами Української Гельсінкської Групи і що копія цієї резолюції буде доручена амбасадорів СРСР в ЗСА.

В резолюції є також подані факти про поновний арешт М. Горбала і Й. Зісельса і про долю їхніх родичів, зокрема вагітної дружини Зісельса та малолітніх дітей обидвох цих жертв советського терору.

Собор св. Софії в Києві

Вечірній Київ затихає
Софія Київська мовчить
Лише Оранта прикликає
Із глибини віків гонців.

Ти, купино неопалима,
Народ тобою завжди жив
Моя Стіно ти нерушима,
Мос ти диво серед див.

До тебе йду щодень на прощу,
Тобою зачарована стою,
Тебе у серці своїм ношу
Тобі всі думи віддаю.

Ти, купино неопалима,
Який митець тебе створив,
Моя Стіно, ти нерушима,
Мос ти диво серед див.

Ірина Сенік

У Відні влаштовують виставку марок в честь Патріярха Йосифа

Відень, Австрія (Б. Я.). — Активний, як завжди, Союз Українських Філателістів Австрії організує в дні 17-го лютого 1985 року, що є днем народження с.п. Патріярха й Кардинала Блаженнішого Йосифа, промат'ягу виставку поштових марок в його честь.

В тому дні австрійський поштовий уряд, що постійно співпрацює із СУФА, випустить спеціальний двомовний німецько-український поштовий штампель за проектом українського мистця і графіка та активного члена СУФА, Ергарда Штайнгатена.

Проект штампеля.

Інженери в Торонто відбули збори

Торонто (ТУІК). — У неділю, 16-го грудня 1984 року, тут в залі школи св. Миколая, відбулися 29-ті Загальні збори Товариства Українських Інженерів у Канаді, Відділ Торонто.

Збори відкрив голова Товариства д-р Юрій Курис, привітавши присутніх, повідомив, що Збори попередні доповіді та висвітлення прозорі інженера Олега Івануся, з його недавньої подорожі в Чехо-Словаччину та західно Лемківщину теж сучасно під окупацією Польщі. Тема його доповіді — „Стан українських католицьких церков на Лемківщині та Чехо-Словаччині“. Інженер О. Іванусів віддав свою подорож літом 1984 року, з якої привіз понад 350 знімків українських церков в Чехо-Словаччині та в західній Лемківщині. З браку часу, інж. Іванусів висвітлює та подає свій коментар тільки із 175 церков. У своїй доповіді інж. Іванусів підкреслює факт, що майже всі українські церкви на західній Лемківщині златинізовані, переіменовані на польські костіоли та відраховуються у них польські богослуження. Церкви, перебрані польською владою, відраховуються, боїм назвати. Деякі церкви, які польська влада не перебрала, під свою опіку, знаходяться у дуже бідному стані. Ніхто ними не опікується, а деякі використовуються під магазини. На кількох прозірах були православні церкви. На запит де взялись православні церкви на Лемківщині, не можна було відповісти. Доповідь інж. Івануся доповнили о. Іван Сиротський, парох церкви св. Миколая, Отець Сиротський після Другої світової війни перебував на Лемківщині та обслугову-

вав деякі парафії. В Чехо-Словаччині українські церкви знаходяться у багатому крашому стані. Багато церков відновлено, утримання церков у добромому стані, відправлення Богослужень відбуваються регулярно, а старослов'янській мові. Переслідування Української Церкви не відчувались так гостро.

Після доповіді д-р Ю. Курис попросив учасників до чайного прийняття, що його приготувала Нелія Брикович, дружина інж. К. Бриковича, який ринковим секретарем Товариства. Запити та дискусії частинно відбувалися під час чайного прийняття.

Після прийняття вибрано Президію Зборів у складі: інж. Ярослав Соколик, предсідник; інж. Нестор Чорний, протоколовий секретар. За Управу Товариства звівся д-р Ю. Курис, який передав писемний звіт в дуже детальному розмірі. Управу працювала дуже успішно, прийнято 47 нових членів, брано активну участь у ІУ Конгресі СКВУ, засновано Федерацію Товариства Українських Інженерів у світі, уделено фінансову допомогу бжежцям з Польщі, та до Українського Центрального Об'єднання в Австрії. Відновлено колегію редакції бюлетеня інженерів та видано три числа, а четверте число приготується до друку.

Вибрано нову Управу Товариства на каденцію 1985-87 років у такому складі: інж. Юрій Сенків, голова; інж. д-р Юрій Курис, колишній голова та перший заступник, д-р Юрій Бабій, д-р Володимир Роскоха, інж. Євген Доронюк, інж. Андрій Шука, інж. Нестор Чорний; Контрольна комісія:

(Закінчення на стор. 3)

Відзначено 100-річчя видатних діячів УНР

Каракас, Венесуела (УІБ УПС). — Відвідуючи середньо-та південно-американські країни, голова Уряду УНР Рудницький передав родичам обох визначних діячів УНР фотокопії деяких матеріалів з архівної колекції ДП УНР в Оттаві та зібрав нові дані про життя й діяльність обох на основі спогадів родичів.

В часі окремого прийняття в надморському клубі біля Каракасу 27-го грудня вшановано пам'ять їхніх батьків — видатних діячів українського державного відродження: інж. Володимира Ковалю (1885-1952), активного члена Центральної Ради й співробітника Михайла Грушевського та Симона Петлюри й проф. Ісаака Мазепу (1884-1952), прем'єр-міністра УНР в ро-

ках 1919-20 та учасника Зимового Походу й голови есикільного Уряду УНР в роках 1948-52. Проф. Рудницький передав родичам обох визначних діячів УНР фотокопії деяких матеріалів з архівної колекції ДП УНР в Оттаві та зібрав нові дані про життя й діяльність обох на основі спогадів родичів.

Як відомо, проф. В. Коваль із Каракасу був обраний у 1982 році членом Української Мотиланської-Мазепинської Академії Наук (УММАН). Г. Мазепа одержала той же почесну „Грамоту призначення“ УММАН за свою мистецьку працю. Обидва відзначення було зроблено з нагоди 350-річчя Київської Академії Президією УММАН.

У СВІТІ

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ Франсуа Миттеран здивував громадян країни своєю заявою по телебаченню в середу, 16-го січня, що наступного дня, 17-го січня, він виїде в територію Пасифіку до Нової Каледонії. На запитання, чи він збирається відвідати територію, де 19 людей загинуло в останніх двох місяцях, Ф. Миттеран відповів позитивно.

ДВА ПОЛІЦІЙНІ СВИДКИ на суді, в справі замордування священика Єжи Попелюшка чотирма тайними поліцейськими, дали 16-го січня конфліктні свідчення. Юзеф Барчинський, офіцер головної квартири поліції у Варшаві, заявив у провінційному суді в Торуні, що один із обвинувачених, капітан Гжегож Пйотровський, пропонував на нарадах в справі Попелюшка, що відбувалися ще 9-го жовтня, щоб скинути його. Попелюшка з потягу під час їзди з метою налякати його і заставити припинити активну підтримку „Солідарності“. Підполковник Лешек Вольскі, що також був присутній на нарадах, твердив на суді, що ніяких розмов про потяг не було.

АГЕНТСТВО ТАСС повідомило в середу, 16-го січня, що Советський Союз вжив одну ракету, щоб запустити шість супутників для переведення космічних дослідів. Супутники як були запущені 15-го січня це — Космос-1617, 1618, 1619. Ця подія сталася день після того, як з державних американських кіл повідомили, що попередньо запущений Космос є, правдоподібно, шпигунською п'ятформою для слідування за американськими супутниками.

З МАНІЛІ, ФІЛІПІНИ, повідомляють, що пірати зробили спробу в понеділок, 14-го січня, захопити корабель „СС Корал Принсес“ в місті Сібу. Ніхто із 260 пасажирів не постраждав. Цей китайський корабель відплив з індонезійського острова Бали і взяв напрям до Манили, де 12 піратів напали на нього, але втікли, коли побачили прибережні філіппінські кораблі охоронної служби.

ЕТІОПСЬКІ ПАРТИЗАНИ, що борються з урядовими військовими силами, повідомили в середу, 16-го січня, що вони вбили із засідки 550 вояків державного війська. Речники Народного Визвольного фронту заявили, що вони захопили у боях і тримали чотири дні державний гарнизон в Дабаті, в провінції Гондер. Крім того, вояки Визвольного фронту, підсилені повстанцями з Етіопського народного демократичного руху твердять, що вони захопили сім тигарових авт і великий запас амуніції перед своїм відступом. Партизани подали, що вони в цих боях вбили 250 вояків урядових військ, наступних 300 вбили чи поранили, а 150 взяли у полон.

Появилась книжка літургичних співів

Вестон, Онт. — Недавно появилася друком більшого розміру праця: „Обрядові Співи Української Церкви Галицької Землі“ Мирона М. Федорова. Є це колекція літургичних співів української Католицької Церкви, з великим багатством пісненьок зразків та окремим відділом весторонньо опрацьованих коментарів (в історично-теоретичним та аналітично-порівняльним навісвітлени) до церковного співу взагалі, а богослужбового й літургичного зокрема.

Четверту частину тих коментарів займають „Пояснення й доповнення“, які є поширеним матеріалом для повнішого навісвітлення предмету на тлі історичних подій, наукових досягнень та різних, навіть розбіжних, опіній та тверджень. Книга має 312 сторінок більшого формату, в твердій оправі, зі золотим витиском фронту і хребта на імітаті шкіри бронзового кольору, що робить люксове бібліотечно-архівальне враження.

Як новість, корисна і потрібна книга для тих, що шукають особливих повнот на книжковому ринку, а вже необхідна для тих, що зі свого звичаю мають стислі відношення до обрядових співів, у першій черзі духовні й церковні пісні, як теж і диригенти хорів, аранжери й композитори духовної музики, для яких ця багата колекція може послужити обильним пісненьком та коментарним матеріалом.

Праця поділена на три відділи: український, потім й англійський. Український коментарний відділ перекладений на англійську мову, щоб з нього могли користатися англомовні українці, чужинці. Працю видали СС Васильяни з Філадельфії, розпродажним цілою накладу в 500 примірниках зайнявся о. Б. Мальований, ЧСВВ. Ціна книжки є 23 американських або 28 канадських доларів. Замовлення можна слати на адресу: Rev. Boniface Malowany, OSBM, 3100, Weston Rd., Weston, Ont. M9M 2S7, Canada.

В АМЕРИЦІ

В ПЕНСАКОЛІ, ФЛОРІДА лава присяжних оскаржила чотири особи за підпад чотирьох клінік, де переводять аборті жінкам. Але лава присяжних одностайно ствердила, що аборті є нічим іншим тільки нищенням ненароджених дітей, хоч підпалювання клінік не є розв'язкою проблеми абортів.

У СПЕЦІАЛЬНІЙ НОТІ до польського уряду американський Уряд „перепросив“ уряд ген. Войцеха Ярузельського за порівняння його режиму з гітлерівським. В польській передачі „Радіо Вільна Європа“ було сказано, що теперішня Польща є подібною до нацистської Німеччини, а ген. В. Ярузельського порівняно з Гітлером. Польський уряд часто протестує проти передачі „Радіо Вільна Європа“ до Польщі, але Державний департамент звичайно ігнорував ці протести. Тепер Вашингтон хоче відновити дипломатичні зносини з Польщею, які були зрвані після впровадження воєнного стану Ярузельським в грудні 1979 року.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН вислав спеціальний лист до Фердинанда Маркоса, президента Філіппін, в якому закликав його до дальшої підтримки Філіппінського Уряду Америки. Як відомо, на Філіппінських островах існує нелегальна 10,000-на комуністична армія, яка хоче захопити уряд країни у свої руки.

З'ЄДНАНІ СТЕЙТИ АМЕРИКИ і Советський Союз, що незабаром розпочали нові переговори про роззброєння, вперше погодилися на двобічні розмови про ситуацію на Близькому Сході. Хоч п'ятниця Близького Сходу не було порушено на недавніх переговорах поміж державним секретарем Джорджем Шульцем і советським міністром закордонних справ Андресом Громиком, проте, як заявив дорадник в справах безпеки Роберт МакФарлейн, американський Уряд вже роками намагався розв'язати конфлікти на Близькому Сході, притягнувши до переговорів СРСР. Він скаржувався майбутні переговори двох надпотуг в цій справі, як „неформальний обмін думок“. Дату цих переговорів ще не устійнено.

ЗСА КРИТИКУЮТЬ ЕТІОПІЮ ЗА НАДУЖИТТЯ ДОПОМОГОЮ

Вашингтон. — Речники Адміністрації президента Роналда Регена заявили кореспондентам, що З'єднані Стейти Америки допоможуть країнам Африки вийти з дуже прикрій ситуації посухи і голоду, але рівночасно критикували прокомуністичний уряд Етіопії за зумисне виморення голодом населення провінцій Еритреї і Тигре, які перебувають під контролею антикомуністичних повстанців.

Як відомо, уряд Етіопії зумисно затримував австралійську пшеницю й інші харчові продукти на суму 1,6 мільйона доларів призначених для згаданих провінцій і тим самим спричинився до збільшення голоду. Австралія, очевидно запротестувала проти такої практики тим більше коли стало відомим, що частину австралійських харчів уряд призначив для війська, тоді коли вся допомога була призначена для рятування понад семи мільйонів населення у zagrożених громадянською війною провінціях. Тепер між Етіопією і Австралією існують напружені відносини і вимина дипломатичними нотами у висліді чого австралійський уряд наказав припинити тимчасово доставку харчів до Етіопії взагалі.

„Виглядає, — заявили речники Уряду ЗСА, — що марксист Етіопії зламали обіцянку, надужують не тільки допомогу, але співчуттям і довір'ям вільного світу і самі зменшують доставку харчів через маніпуляції“.

ЗСА не затримуватимуть масової доставки харчів, одягу, медикаментів та інших потрібних матеріалів для вмираючих з голоду етіопців і займатимуться далі

перевозом населення у безпечніші місця та влаштуванням багатолюдних таборів, які знаходяться під контролею міжнародних організацій, зокрема Червоного Хреста і мають сяку-таку лікарську опіку, але слухуватимуть за розподілом допомоги. Пітер Мек-Пірсон, голова федеральної Агенції для міжнародного розвитку заявив в Палаті Репрезентантів, що допомогу для голодуючих треба продовжувати висилати, але рівночасно треба робити заходи, щоб зупинити негуманну практику етіопійського уряду. Допомогу, на думку Мек-Пірсона, треба радше розділяти на базі потреби, а не політичних порохунків з противниками. Асистент державного секретаря для африканських справ Честер Крукер критикував сільськогосподарські експерименти уряду в Етіопії, який в минулому році вирішив прийняти советського зразку політичну систему керівництва країною і допровадив її до катастрофального стану. Етіопія в основному ворожо ставиться до „американської капіталістичної системи“, — заявив Крукер, — але коли почало вмирати з голоду населення то той же самий уряд почав обвинувачувати ЗСА, чому вони не поспішають з допомогою. Подібного звернення в сторону Советського Союзу, протектора Етіопії, не було. У подібному тоні виступали багато інших офіційних осіб Уряду і обидвох палат Конгресу, закликаючи президента Р. Регена перевірити цілу справу збірки і передачі допомоги для Етіопії, яка дуже часто замість до народу попадає в державну касу комуністів.

Китай підтримуватиме камбоджських повстанців

Пекін. — Китайський уряд заявив в середу, 16-го січня, що він підтримуватиме антигайонських камбоджських повстанців і повідомив про поновні бої з в'єтнамцями на східному фронті.

З Пекіну повідомляють, що в цих боях забито або поранено кількох в'єтнамців і перестерігають, що Китай поведе контратаку, якщо напад в'єтнамських вояків продовжуватимуться. Китай є головним поставальником військового знаряддя камбоджським пов-

станцям з наміром повалити маріонетковий уряд в Камбоджі.

В останньому часі в'єтнамці почали сильний наступ поблизу камбоджсько-тайландського кордону.

Не зважаючи на останні бої поміж камбоджськими повстанцями і в'єтнамським військом, обидві сторони обмінялися військовою допомогою, згідно з договором поміж ними. Був це вже 11-й обмін полоненими від початку прикордонних боїв в 1979 році.

А. Шарон виграв першу „рунду“ в процесі проти „Тайму“

Нью Йорк. — Лава присяжних, що розглядає судову справу ізраїльського генерала Арієля Шарона, що заскаржив журнал „Тайм“ за образу його честі та вимагає 50 мільйонів відшкодування, вирішила в одній з трьох точок цього позову на користь колишнього міністра оборони Ізраїля.

Він був знеславлений обвинуваченнями в помпешній у „Таймі“ статті, в тому, що він піддав думку християнським міліції в Ливані про

містету, що згодом привело до масакри палестинців. Наступною точкою цієї справи буде питання, чи це обвинувачення відповідає правді, і кінцевою третьою точкою — чи „Тайм“ помістив статтю злочинно.

Щойно після вирішення і винесення вироків по всіх трьох точках, засідатиме так званий „міні-суд“, який вирішить, чи репутація генерала підірвана і яку суму мусить йому „Тайм“ заплатити.

У ТАЙВАНІ ЗАРЕШТОВАНО трьох поліцейських секретної поліції в зв'язку з вбивством 15-го жовтня відомого китайського письменника Генрі Лі в Делі Сіті, Каліфорнія. Коментуючи цей арешт, речник Державного департаменту в Білому Домі заявив, що участь членів тайванської секретної поліції у вбивстві Генрі Лію — справа поважної ваги. З державних тайванських джерел повідомляють, що принаймні три члени військового розвідного бюро запліджені в участі у вбивстві і знаходяться під арештом.

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Річард Ніксон з дружиною не зможе взяти участі в інавгурації президента Роналда Регена наступного понеділка через те, що Ніксон дістав т.зв. оперезуючий лишаї з пухирцями (shingles) і не може виходити з хати.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00
UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Державне самовизначення

Дня 20-го березня 1917 року заснувалася в Києві Українська Центральна Рада, як відгук України на революцію в Росії, яка закінчила її царсько-монархістичні устрії. 10-го червня 1917 року був прийнятий Перший Універсал Української Центральної Ради з підкресленням приналежності до Росії, але з вимогою територіальної автономії. 3 липня того ж року появляється Другий Універсал з повідомленням про договорення з Тимчасовим урядом у Петербурзі щодо автономії частини заселеної українцями території, але все це з „Временним Правительством“, як казалося у тексті Універсалу, як зверхньої владою. 7-го листопада появляється Третій Універсал з проголошенням Української Народної Республіки, проте все це у федеративному зв'язку з Росією, як пак іншими народами в Росії. Зате в Четвертому Універсалі з 22-го січня 1918 року сказано вже, що „од нині Українська Народна Республіка стає самостійною, ні від кого незалежною вільною суверенною державою українського народу.“ Докладно в рік пізніше, 22-го січня 1919 року, відчитано в урочистому церемоніалі на Софійському майдані Акт злуки, який з'єднав Західню і Східню Україну.

Такий чином протягом 10-ти місяців Українська Центральна Рада перейшла еволюцію від автономізму по через федералізм до самостійності. Можна мати різні застереження на адресу Української Центральної Ради, але треба відзначити в тодішній реальній відносини, в тодішню дійсність, в якій знаходилася Україна. В оцінці періоду Української Центральної Ради взагалі всієї української революції у 1917-21 роках ніколи не слід забувати, що перед Першою світовою війною не було в Україні ні одної народної школи, ні одної газети і що другу половину XIX сторіччя виповнила боротьба українців за назву, за права мови, за право ставити аматорські театральні вистави з етнічною тематикою, за право перекладу на українську мову Святого Письма. Київ був „матір'ю руських городів“, а щоденник „Киевлянин“ був трибуною чорностворства. В оцінці історичного минулого треба виходити не з нинішнього дня, а тих відносин, які панували тоді, коли формувалося те минуле. А те минуле України з вибухом революції в Росії було таке, як його своїм духом передбачував і якого лаявся Шевченко: „...Та не однаково мені, як Україну злії люди присплять, лукаві, і в огні її окрадену збудять...“

По нинішній день нема одностигності серед українських істориків і політичних аналітиків щодо причини невдачі нашого визвольного зриву в 1917-21 роках. Є такі визнають гетьманську ідеологію, які переконані, що це демократи з Центральної Ради винуваті у провалі української держави повстанням проти гетьмана Павла Скоропадського. Але є й по стороні визнають Української Народної Республіки люди, які закидають гетьманцям, що проголошення Гетьманату одночасно з розігнанням німцями 29-го квітня 1918 року Центральної Ради започаткувало упадок визвольних змагань. І ці, суто академічні, суперечки будуть продовжуватися, не змінюючи суті ситуації в Україні. І коли на поняття держави складаються три компоненти — територія, нарід і влада, то будуть продовжуватися суперечки, котрого з тих трьох компонентів не було за нашої визвольної революції. Україну „злії люди окрадену збудили“. Окрадену з почуття національно-політичної свідомості, з почуття обов'язку боронити рідну державу, а не проголошувати „нейтральність“ мільйонів здорових мужиків, які придивлялись „котра візьме“.

Три військові з'їзди у Києві репрезентували кругло мільйон українських воєнків, а під Крути на оборону Києва треба було післати дві сотні Юнацької школи і Студентський курінь. Був вогонь ентузіазму, але це був вогонь солом'яний. Четвертий Універсал проголосив „ні від кого незалежну українську державу“. Був її уряд, була територія, але не було готового державно-політичного зрілого народу. Центральна Рада поробила багато важких помилок. Але звідкіля її члени мали навчитися політики? Центральна Рада творила державу буквально з пустки, і те, що зробила — було чудом. Четвертий Універсал і Акт Злуки — це українське національно-політичне „кредо“, це завершення українських політичних стремлень.

Не стало держави і залишилась соборна невольна. Але залишилась заповіт „Од нині...“, залишилась традиція боротьби за державу, залишилась віра, що остаточно таки перемаже українська правда. Щорічні роковини 22-го Січня пригадують українським людям, що треба проти надії сподіватися і знати та вірувати, що провалиться ворожа імперія. Треба тільки приготуватися до того нового історичного моменту, до нової історичної шанси. І в основі тієї підготовки мусить лежати єдність.

У новітній українській історії, починаючи від злощасного Переяславського договору Хмельницького, або й перед тим, немає либонь більш важливої, величезного всеукраїнського значення і наскрізь для нас позитивної події, як Акт 22-го січня 1918 і 1919 років. Проголошенням в січні 1918 року Самостійності і в січні 1919 року Соборності української держави, Української Народної Республіки, скінчився довгий період бездержавності і, як перспектива для всіх майбутніх поколінь українців, прийшов неперемінний імператив здійснення і закріплення проголошених Актами 22-го січня поступатів. Акт 22-го січня 1918 року був проголошений українським парламентом, Українською Центральною Радою, в столиці України, в Києві. Акт 22-го січня 1919 року, яким підтверджено і поширено акт попереднього року, був проголошений другим правним українським парламентом, Українським Трудовим Конгресом, теж в Києві, при чому в році 1919 взяли участь в проголошенні цього акту також представники західноукраїнських земель —

М. Євшанський

НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНЕ СВЯТО 22 СІЧНЯ

Галичини, Буковини і Закарпаття. То не були акти локального характеру і вони були проголошені незалежними, правно обраними представниками вільних українських виборців. Із вищевказаних міркувань Акти 22-го січня 1918 і 1919 років є для нас не тільки юридичними, а й моральними для всіх громадян України і перешкоджають собою всі наступні національно-державні акти локального чи революційного характеру. Тому національно-державне Свято 22-го січня повинні урочисто відзначати всі вільні українці або, інакше кажучи, всі поселенці українського роду, де б вони не перебували. Треба також бути певними, що ці Акти скороняють у своїх серцях мільйони українських громадян під несловесним режимом російсько-совєтського імперіалізму, що є нічим іншим, як режимом окупації. Про це свідчать рух українських дисидентів, як і рух революційного підпілля на Україні. І якщо

тим самим ми зменшуємо значення і вартість отих справді загальнонаціональних наших історичних дат. Чи не варто подумати над тим, щоб різні окремі історичні події або сподоби про різні величезні заслуги наших діячів відзначувати в круглі дати, наприклад раз на десять літ, а щорічні святкування обмежити лише найбільш важливими подіями? Обходити щороку, для прикладу, Свято 22-го січня, Шевченківське свято, щороку задувати про Симона Петлюру і Євгена Коновальця, а все інше обходити раз на десять років? Побояємося, що така думка викличе пристрасні заперечення в тих чи інших середовищах, бо це не відповідає їхньому окремому настановленню...

Ще одна дуже важлива, першорядної ваги справа мусить бути порушена, коли ми говоримо про неперемінні Акти 22-го січня. Чи ці Акти — це вже тільки історичний спогад, чи актуальна і першої ваги для українців справа? Отже, на наш погляд, треба відповісти без ніяких вагань: це не історичний спогад, а актуальний постулат на сьогоднішній день.

Міркуючи про щорічні святкування Актів 22-го січня, мимоволі приходять на думку такі думки: чи не забагато нас різних святкувань й акцій, що їх щороку влаштовують українці, які перебувають у вільному світі? Чи цими численними святкуваннями й акціями ми не змучуємо громадян, а особливо молодь, яка починає байдужити і мало брати участь у святкуваннях? А

канських сателітів, тільки 17 кружляють у цьому засягу. Всі інші кружляють понад цією висотою, а деякі, найвищої побудови, навіть у 23,000 миль, де вони є в геостационарній орбіті на одному точно призначеному місці. Совєтській ракеті треба 90 хвилин часу щоб вона заманувалась і попала в ціль. Найбільшим її недоліком є, що вона послугується рідким паливом, який можна паралізувати окремими електронними пристроями.

3СА в тому самому часі сконструювали і вдосконалили п'ятиметрову докелдову ракету типу „АСАТ“, яку можна вистрілювати із високопольного джета типу Ф-15. Джет типу Ф-15 може піднятися на достатню висоту на протязі 10-ти хвилин і вистрілити ракету до наміченої цілі. Базуючись на своїх доточних осягах, Департамент технічного розвідування повідомив наступне: „Теперішні наші успішні проби повітряної оборони переконали тепер вершинні і величезні сенситивні експерименти і виявили, що ми є безперечної діями який перелазив над СССР, який добивався за допомогою закидання ракет типу „АСАТ“ тільки зі землі.“

Однак сьогодні, хто б то не був 3СА, чи СССР — у теперішньому мілітарному понятті, сателіти, це їхні очі. І тільки за їх допомогою обидві сторони мають спроможність розгортати свої планувальні, або оборонні акції. І ці залежності і відчуження, чому таке вагомим зосередження уваги всього політичного світу відводиться знову цій розпочатій та відповідній розробочій конференції у Женеві.

ЗНОВУ РОЗМОВИ

Ярослав Курдюк

— „ні на мент не забувати, що 3СА забрало повних чотирьох років для того, щоб ми повернули втрачену стратегію і значимі потужності і готовність. Американський народ є впевнений, що наша збройна сила має тепер надійні та ефективні засоби не лише для відрашування ворога, але теж і своєї самооборони.“

Навіть уже під час вступних переговорів у Женеві виявляється, що самим основним „камнем незгоди“ буде не тільки редукція нуклеарних арсеналів, але презав'язаний довший будвєстий між 3СА і СССР за міжпростір стратегічних оволодіння, технологічними збройними засобами. Це, шоправда звучить, як парадокс, але нуклеарна зброя, що з одного боку грозить загладю світу, з другого ж її слід уважати, як єдину запоруку миру. На нашу думку, найосновнішою запорукою буде передумова, щоб відержати захитану стабільність між мілітарними силовими потенціалами противників. Ця ж потенційність має на меті заперечити, що противник не відважиться ніколи заатакувати першим зі страху перед неминуючою відплатою.

Нуклеарні речники ставлять питання: — Хто ж властиво має тепер вирішувати перевагу, 3СА, чи СССР? — За останніх 12 років, каже відомий знавець Совєтського Союзу проф. д-р В. Пайпс. — 3СА подвоїла, а СССР потроїв свої нуклеарні арсенали. Коли розцінювати на основі нуклеарного мегатонажу, — продовжує Пайпс,

лежали разом з померлими побратимами, бо не було кому їх забрати по смерті.

Дня 4-го листопада в Жмеринці відбулися наради обох урядів і відпоручників обох армій, на якій ген. Сальський подав до відомої катастрофальне положення обох армій, спричинене недугою тифу, голодом, браком одягу, взуття і ліків. На цій нараді не міг бути ген. Тарнавський, начальник вождь Української Галицької Армії, але він через своїх військових делегатів вимагав згоди обох українських урядів на переговори з командою білогвардійської армії, яка була під кермою ген. Денікіна, бо якщо він такої згоди не дасть, то він що умова мусить заключити на свою власну руку. Ця умова була конкретно передислою для Української Галицької Армії, щоб воєнки й старшини могли в тому часі перебувати в спокої пошесті плямистого й поворотного тифу, які їх десятикратно.

Обидва уряди в основному погодилися на заключення такої угоди, але хотіли ще відкласти на дещо пізніший час, очікуючи на якусь чужинську місію, тому Начальна Команда за згодою ген. Тарнавського заключила з Ятківці, 6-го листопада 1919 року, договір з командою білогвардійської армії. На основі того договору Українська Галицька Армія увійшла в склад Юга Росії, зберігаючи у внутрішніх справах автономію і застерігаючи собі, що вона не може бути вжита проти придніпрянської Діювої Армії.

За заключення цього договору Диктатор Петрушевич наказав: 1. Усуунити з Начальної Команди ген. Тарнавського Митрофанів. 2. Осипа Микитку, начальником вождем, а ген. Густава Ціріца шефом штабу Української Галицької Армії. 3. Заключений в Ятківці договір уважати, не зриваючи формально дальших переговорів з командою білогвардійської армії, 3. Видано наказ арештувати ген. Тарнавського й полк. Шаманека та розпочати проти них судово-карне поступовання під закидом державної зради. Наказ арештовувати обох цих старшин підписаний й Головним Отаманом Симеоном Петлюрою і Диктатором Петрушевичем, передано новий Начальний Команди до негайного виконання. Воєнний суд над ген. Тарнавським і полк. Шаманеком відбувся в днях 11 до 13-го листопада, який по докладному прослідуванню справи, звільнив одно-

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про кінець одного періоду

Хтось колись сказав, що людина як задує „давні добрі часи“, то старісться.

Тому ми не любимо споминів і не rado до них навізуюмо так в розмовах, як і в писанині, хоча як досі воно природного процесу старіння ніяк не змінило. А все ж приходять моменти, в яких такі якесь події, якісь слова нагадують вам минуле і ви раптом не можете відогнатися від тих пакосних споминів, від порівнянь, які хвилюють молодих і від думок, що може такі „колись“ було краще?

Цим разом це „колись“ не таке аж дуже давнє та не пов'язане як це бувас і з батьківщиною, а наші спомини ідуть „до старих, добрих часів“ з перед двадцяти років, коли український „давнтав“ в Нью Йорку виглядав зовсім інакше, як сьогодні.

Яку зовсім іншу атмосферу мав той час, коли на вулицях був такий самий бруд, як сьогодні і так само ці вулиці були нестерпимі своїм холодом узимку і спекоті літні місяці.

Але не зважаючи на усі атмосферичні та побутові перешкоди, там постійно кипіло українське життя — це було місце зустрічей, товариських імпрес, авторських вечорів, палких дискусій, це було місце інтелектуальних переживань, мистецької творчості і молодечих, романтичних переживань, що в ньому випадку закінчилися вінчанням, в одній з наших церков давнтавну.

Пригадуєте ту маленьку, задню кімнату „у Дармохвала“, де при тихих столиках ви могли завжди зустрітись когось і з знайомих при каві, де переливали новинки від одних до других, відбувалися короткі засідання і наради?

А хто і з вас, читачі, пригадує першу залу Літературно-Мистецького Клубу, де кожного тижня відбувалися мистецькі вечори, відбувалися теж Літературні Ярмарки — читання нових творів наших авторів, глибокі доповіді на мистецькі теми і численні виставки і з добірною інтелектуальною публікою? Побіч цієї зали примістились дві інші „інституції“ нашого українського життя того періоду: крамниця ЕКО і ресторан „Орхідея“. У першій ви неодмінно зустрічали двох друзів письменників і гумористів — Миколу Поне-

діка і Іваса Керницького, які були вірними друзями також властивими крамницями — пані Ірени. Скільки там у тих тихих приміщеннях зродилося гуморесок, фейлетонів, дотепів до „Лиса Микити“, скільки проведено там сердечних розмов.

„Орхідея“ притягала здебільша молодих членів нашої громади. Коли ви шукали за студентськими старими пластунами, треба було завжди загальнувати до „Орхідеї“, де вони просиджували годинами під теплим оком пані Мухи.

По другій стороні вулиці, біля „Веселки“ з гігієнічним, все присутнім В. Дармохвалом, і Пастового Дому, осередком життя був Народний Дім. В його темній великій залі відбувалися не лише усі заходи, балі, вечірки але також високомистецькі постановки ньюйоркського театру, що колись діяв під проводом маэстро Йосифа Гірнака і його друзини Олімпії. А бара „Лиса Микити“ — це ж був цей оспіваний Ікером „політичний перелаз“ бе „будувалася“ Україна!

Гай, гай, все це на жаль, вже минулось. Крамниця ЕКО стоїть забита, опущена, на місці „Орхідеї“ бруду і плакатів неактуальних оголошень, у „Веселці“ уживаються чужі люди, що говорять чужими мовами, Народний Дім стоїть і з чорними дірами, що виглядають як очі сліпця.

Минулись і в більшості люди, що причинили до розвитку нашого життя на тому відтинку українського давнтаву. А нове, інше покоління, приїждить тут прихатцем: залишає авто лише на годину, прихатцем полагодує справи і знову — в пошук відвіжджас, майже безслідно зникаючи в своїх вигнідах, але далеких домах, в своєму особистому житті.

Один період купучого активістського життя в Нью Йорку закінчений.

Над цим всім ми передумали, коли стояли в одному з нечисленних місць українського давнтаву, де це можна зустріти тих, які пам'ятають це минуле. Було це в похоронному заведенні Петра Яреми, коли ми із горсткою таких, як ми, прощали людину нерозривно пов'язану і з цим минулим — власницю крамниці ЕКО.

О—КА

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довше за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє що йому як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо знадобиться). Дописи слід надіслати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

голосно обох підсудних від вини й кари. Обоє старшин реабілітовано — полк. Шаманека вже три дні закінченні процесу назначено командантом 1-го галицького корпусу, а ген. Тарнавський, після заховоріння на тиф ген Микитки, був знову назначений командантом Української Галицької Армії, аж до видужання ген. Микитки.

З погіршенням воєнного положення нова Начальна Команда, вже за згодою Диктатора Петрушевича, була змушена 17-го лютого 1920 року відновити Ятківський договір з командою білогвардійської армії, на підставі якого військові частини Української Галицької Армії, мали зосередитися в околицях Козятина, Погребища й Вінниці. В тому часі більшовики почали наступ й білогвардійське (денікінське) військо потерпіло поразку в околиці Києва, тому почався відступ не тільки денікінців, але також військових частин Української Галицької Армії в напрямі на Одесу, серед лютих морозів і сніговий разом з легше хворими й видвороченими на возах, з яких багато померло по дорозі.

Тому, що тисячі воєнків і старшин, тяжко хворих, переважно на поворотний і плямистий тиф, які лежали в ліжничках, школах, на цементових дошках і причах в магазинах цукроварень у Вінниці, Гнівані, Браїлові, Немірові, а навіть на коридорах і сходах залізничної стації у Жмеринці, Начальна Команда Української Галицької Армії перед своїм відходом разом з військовими частинами воєнків, які ще трималися на своїх ногах, вирушачи в напрямі на Одесу, видала в дні 24-го грудня 1919 року приказ, залишити всіх хворих воєнків і старшин на місцях під командою отамана Никифора Гірнака, якого залишено у Вінниці.

(Продовження буде)

Іван Олексинин

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ АРМІЙ І ЇХ СПІЛЬНИЙ ПОХІД НА КИЇВ

В.

На цих переговорах, які розпочалися коло 10-ої години вечора а скінчилися по опівночі, заключено тимчасову угоду такого змісту: 1. Всі військові частини Української Галицької Армії, що тої самої ночі мають залишити Київ, а під час наступного дня відступити на демаркаційну лінію Попільця - Сквиря. 2. Всього воєнний матеріал Української Галицької Армії, що був захоплений білогвардійцями, а саме провіантурський І-го й ІІІ-го корпусів та їх ширші штаби звертається УГА назад, але вся добыча галичан на більшовицька, включно з трьома бронепотягами залишається при білогвардійцях.

Коли українська армія відступила з Києва, Штаб Головного Отамана старався порозуміти з командою білогвардійської армії, але ці старання були безуспішні, тому що денікінці думали про „Єдину Неділіму Росію“.

Наслідки київської катастрофи були фатальні. Крім фізичного вичерпання прилучилася ще духовна депресія, яка охопила воєнків і старшин, підслівана різними поголосами, цілком яких було викликати серед воєнства Української Галицької Армії розклад і кинуті зерно незгоди між галичанами і придніпрянцями. Холодна осінь, часні приморозки двотижневий безнастанний дощ зі снігом, погане взуття і одяг, брак близької до перебарани і примітивних ліків, сприяли поширюванню різних недуг, а особливо тифу. В тому часі не тільки шпиталі й школи, але також і цементові дошки магазинів і цукроварень, а навіть сходи й переходи залізничної стації у Жмеринці були зайняті хворими на тиф і раненими воєнками, які

ЗВЕРНЕННЯ

УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ІЄРАРХІЇ В ЗСА
В СПРАВІ ПРАВ НА ЖИТТЯ ЛЮДИНИ

Організація Об'єднаних Націй проголосила рік 1985-ий „Роком Молоді“. У всіх закликах, у цій справі, звертається особливу увагу на потреби молоді та її місце у зорганізованому суспільстві. Зокрема підкреслюється ролі молоді в усіх сьогодшніх мирних заходах. Святійший Отець, пишучи про ролі молоді в творенні і закріпленні миру в світі, вибрав клич: „Мирі молоді разом вперед“ і це зовсім влучно, бо молоді — це будучність Церкви і нації — держави. Вона мусить бути добре обізнана з усіма потребами сьогодшнього суспільства, а зокрема повинна бути добре обізнана з правами людини, повинна ними дорожити і, в міру потреби, їх боронити. Вівторок 22-го січня є призначений на те, щоб звернути пильну увагу суспільства на потоптання тих засадничих прав, а зокрема на небезпеку загрози права на життя людини.

Сьогодні законодавці, на жаль, зовсім не звертають уваги на це засадичне право людини — жити. Ухвалені і ратифіковані урядами закони дозволяють на самовільне вбивство ненародженої людської істоти, аборт. Навіть Верховний Суд нашої демократичної держави, рішенням із дня 22-го січня, 1972 року дозволив на аборті ненароджених дітей тим самим заперечив їм право на життя. З кожним роком зростає потреба, щоб люди, які дорожать людським життям, успішно протестували проти такої сваволі ліберального суспільства, та станули в обороні тих, безборонних членів нашого суспільства, життя яких може бути законно знищене прямою сваволею.

Ми, українці, глядимо на змагання за право на життя також із дещо ширшого аспекту, маючи на увазі цілий світ, особливо наших дорогих братів в Україні та на засланнях. Ім весь час заперечуються права людини не лише в політичній ділянці, але і в такій загальноприйнятій, цивілізованій і культурній ділянці, ділянці як віра в Бога-Творця. Ім забороняється виховувати дітей їхніх захисних совістю, так як диктує ім священний батьківський обов'язок. Забороняється їм вдержувати листовий контакт із рідними у вільному світі, а нескорених тому негідському закону жорстоко карається. Зокрема забороняється їм приналежність до Української Католицької Церкви. Непослушних їй забороні виселюється на довгореченцеві заслання в Сибір.

Кілько то наших братів і сестер згинувло з рук комуністичних насильників? Кілько то карється в невідлужних таборах праці? Кілько то жде на речення скорочення їхнього життя дорогою незаконної езекуції? Скільки то їх проживає в жалюхливих умовинах таборів невідлужної праці, життя яких цілком певно закінчиться жахливою і передчасною смертю? Скільки то із них складе їхнє життя, обороняючи це дане Богом право людини, жити вільно і гідно як сотворена Богом істота на Його святий образ і подоби?

Ми, призначені Богом, ваші Владика, закликаємо отсим усіх наших душпастирів, поінформувати вас, дорогі брати і сестри про завдання і працю та напружні того всамериканського руху під назвою „Право на життя“ та закликаємо вас спільно із нами, вашими Владиками, докласти усіх зусиль, щоб зберегти перед знищенням життя кожної людини.

Діти Школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку колядують

(Дора Рак) — При звуках української коляди відбулася церемонія засвідчення стейтової ялинки в бюрі губернатора в Трентоні, саме в день українського св. Миколая, 19 грудня 1984.

Цього річчя імпреза, шоста з черги, особливо тим, що вона мала вперше етнічний характер за спільним проєктом стейтової ради для мистецтва, бюра для етнічних справ та етнічної губернаторської ради. Проєкт запляновано на п'ять літ, щоб дати змогу різним етнічним групам прикрасити ялинку у своєму традиційним стилі.

Високу під саму стелю смереку прибрано орнаментами східноєвропейських і балтійських народів. Українські прикраси, за новою традицією, у формі білих куль з народними мотивами зладили діти української школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку та членки відділу СУА, 11-ий і 19-ий в Трентоні, а інші етнічні групи дали також орнаментами, взоровані на давніх традиціях. Однак, ця мішанина прикрас не дуже то естетична і ніяк не надавала ялинці виразного етнічного характеру. Ліпший перегляд дають покази ялинок окремих національностей, часто поєднані з різдвяними етнічними програмами, що й практикуються у різних музеях у стейті Нью Джерзі, наприклад, цього року в Монмарт Музеї в Лінкрофті. (без української участі); в музеї в Морісавні і ін., та в різдвяним культурно-спадщинним покази в Баррон Арте Сентер в Вудбриджі заходами сестринства при православній катедрі св. Димитрія в Картереті.

Церемонія в стейтовім будинку відкрив губернатор Томас Кейн в присутності стейтових достойників, членів етнічної ради та етнічних груп, а святою програму започаткував інвокацією о. Іван Наконечний, парох церкви св. Вознесіння в Мейплвуді.

Довкрути ялинки сидів гурт маленьких дітей у віці від двох до п'яти літ із дитячих денних осередків в Кемдені, Кемберленді та з Кейп Мей, котрим традиційним американським Миколай роздавав подарунки, а губернатор вітав їх. Запрошений до участі дитячий хор із школи св. Івана Хрестителя з Ньюарку, підсилюючи українськими учасниками почав концерт програму українською колядою „Бог Предвічний“. Добре підготований хор із десяти дівчаток у народних строях і в вишивках заспівав американську коляду, потім німецьку „Тиха ніч“ в англійському перекладі і ще одну українську, а на закінчення традиційне американське різдвяне повільнування для губернатора. Ефективний виступ українських дітей підніс святковий настрій, а їм приніс заслужене признание і довгі оплески.

Губернатор Кейн спеціально погратулював українській групі за активну співпрацю у цьому стейтовому проєкті, а молодим хористкам — за гарні коляди, вітаючи з кожною з них і в їх гурті сів до спільної фотографії.

Губернатор стейту Нью Джерзі Томас Кейн серед української молоді після програми засвідчення етнічної ялинки 19 грудня 1984 року. Зліва: о. Іван Наконечний, Євгенія Кейбіда, директорка школи Сестра Юдіта, десять дівчаток із школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку, учителька Люба Батка; сидять молоді членки СУА і СУМ з дітьми.

(Світлана — Дора Рак)

графії. Цей шкільний хор провадить учителька Анна Гут, яка, на жаль, не могла з ним бути (бо якраз зломала ногу), тож в Трентоні заступила її інша вчителька Люба Батка.

Багато праці для заплянування і підготовки української участі, що так причинилася до закріплення доброго імені української громади в стейті Нью Джерзі, вклав, у першу чергу, ініціатор проєкту Андрій Кейбіда з Мейплвуду, член етнічної ради; також директорка школи сестра Юдіта і учительки, що підтримали добрий почин, та, безперечно, діти, які робили прикраси і дисципліновано поїхали до Трентону. Треба підкреслити прихильне ставлення парох церкви св. Івана о. Михайла Кучмька, заслуженого опікуна школи і визначного члена ньюаркської громади. В Трентоні працює керівник Ярослав Лабка, досвідчена громадська діячка, голова 11-го Відділу Союзу Українок Америки, а молоді жінки з 19-го Відділу СУА і СУМ своєю участю у церемонії причинилися до успіхів українців.

Перебіг програми рекордували дві телевізійні станції („Нью Джерзі Ньюз“ і канал 6, Філадельфія) та репортери із „Трентоніан“, „Трентон Таймс“, де й були дописи про цю імпрезу. В кількох льокальних газетах появилися статті, заповідаючи церемонію засвідчення ялинки (на жаль, чи на сміх, наслідком дефекту в інсталяції лише довші світла яєніли). Довший допис появилися в газеті „Нью Джерзі Сін“ з 14-го грудня 1984 року після розмови і відвідів кореспондентки в домі родини Кейбідів із знімком їх внуків коло ялинки.

Після програми українські учасники були запрошені до бюра етнічних справ на переклад, де їх привітав директор бюра Т. Роберт Зукоський і Юган Саймонсон, координатор етнічних починів. Успішний виступ шкільного хору, що, безперечно, був атракцією трентонської програми, попередила довша підготовка і проби піддирегентурую учительки Анни Гут, а також два попередні виступи повного хору. З

Секретар стейту Джейн Бирджіо в гурті українських дівчаток із школи св. Івана Хрестителя після програми в бюрі губернатора стейту Нью Джерзі Томаса Кейна.

нагоди різдвяної вечері, влаштованої в парохії св. Івана Хрестителя в Ньюарку заходом товариства Апостольство Молитви 9-го грудня 1984 року, шкільний хор дав концерт колядок і різдвяних спільних рецитатій та повторив програму для цілої школи 18-го грудня.

Програма включала вибір українських коляд, кілька американських в українському перекладі та чудову французьку колядку „Cantique de Noel“ (в оригіналі) з солю Христини Рак-Бран, учениці сьомої класу, у фортепіановому супроводі Міріам Худьо. За цю новину належить окреме признание пані Гут, бож французька мова увійшла як предмет в програму навчання шойно на шкільний 1984-1985 рік.

Взірцево ведена школа св. Івана Хрестителя в Ньюарку, під зарядом Сестер Василіанок та під опікою парохії, завдяки невтомній праці учительок зберігає українських дітей перед передчасною асиміляцією, виховуючи їх в атмосфері рідного обряду, культури і традицій. Не лише клясовою метою, але й при допомозі відповідних програм, концертів, представлень діти засвоюють українську мову. Краса української пісні чи чар української казки западають глибоко в душу дитини, лишаючись у пам'яті на ціле життя, навіть якщо пізніше в житті віддаляться від українського середовища, чи підпадуть під вплив

(Закінчення на стор. 4)

Помолимося за наших друзів.

ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ

За спокій і вічну радість душ померлих Членів
Фонду Катедр Українознавства

Впрел. о. декан Петро Бірко відслужить ЗАУПОКІЙНУ СВЯТУ ЛІТУРГІЮ, в п'ятницю, 25-го січня 1985 року, о год. 9-й ранку, в УКЦеркві Царя Христа в Бостоні, МА, за Благженної Пам'яті:

о. Ярослава і Любова Гавриїла і Анастасію Панчук
Княгиницьку Юлію Побігушук
Д-ра Петра Коноха Д-ра Адольфа і Олігу Спик
Володимира Мригловського Степана Чайковського
Осипа Новицького Степана Чорняка

Всіх Вп. Членів ФКУ просимо про молитви за померлих наших друзів. Помоліться в часі відправи Заупокійної богослужби, щоб поєднатися з нами в поході молитов до Всешнього за тих, що творили добро.

Вічна Пам'ять Померлим Членам ФКУ!
Головна Екзекутива
Фонду Катедр Українознавства (ФКУ)

В ПЕРШУ СМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

Дорогого Кузніа і Вуйка

бл. п. МИХАЙЛА ДИКУНА

СЛУЖБИ БОЖІ

відправляться

у ВІВТОРОК, 29 січня 1985 р. в церквах
СВ. ІОСИФА в Чикаго, Ілл.
і СВ. ІОСАФАТА в Нью Брітейн, Конн.

ЯРОСЛАВ ГОЙСАК з дружиною, синами і родиною

В ПЕРШУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
моєї Дружини

бл. п. АННИ СІГУР

буде відправлено

ПОМИНАЛЬНА СЛУЖБА БОЖА

в СУБОТУ, 26-го січня 1985 р., о 9-й год. рано
в церкві Непорочного Зачаття в Гіспайд, Н. Дж., ЗСА.
Як також в НЕДІЛЮ, 27-го січня, год. 9-й рано в церкві
св. Юрія Побідоносця, в Едмонтоні, Альберта, Канада.
Запрошує Рідних, Друзів і Знайомих до участі в молитвах за упокій її душі. Тіло бл. п. Анни буде перевезено до Едмонтону, Альберта, Канада, де буде похована на українському цвинтарі св. Михайла.
Нехай Канадська Земля буде їй пером!
муж — ВОЛОДИМИР

У ПЕРШУ БЕЗМЕЖНО
БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ

смерти нашого ніколи
Невіджалуваного і ніколи
Незабутнього Чоловіка

Батька і Дідуса

бл. п. АНТОНА ТКАЧА

в НЕДІЛЮ, 20-го СІЧНЯ 1985 р.
у православній церкві св. Покрови, у Філадельфії, Па.
о 12-й годині дня

ПАНАХИДА

Ой, як тяжко у світі жити
У далекій чужій стороні.
Сиротено залишив дружину і родину
І ліг спати у вільній американській землі.
А тепер все для тебе минуло
До родини в день світлик не йдеш.
Твоє серце з тобою заснуло
Вже ти з нами не ходиш тепер.
Залишив ти нас у безмовному жалю
І ми плачемо всі за тобою
І тих сліз не висушить сонце
І не в силі і вітер сушити.
У дружини, дітей і унука.
Зранене серце від жалю за тобою болить.

В глибокому смутку:

дружина — АННА з дітьми і унуками

У глибокому смутку ділимося болючою вісткою
з Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 15-го січня
1985 року відійшов у Вічність на 77-му році життя
наш Найдорожчий і Незабутній Муж, Батько і Дід

бл. п.

ПАНАС ПАНАСЮК

Панахида у четвер, 17-го січня 1985 р., о год. 6:30
веч. в похоронному домі Peter S. Murianka 5316-18
Rising Sun Ave., Philadelphia, Pa.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА о год. 9-й рано в
п'ятницю, 18-го січня 1985 р. в українській православній
церкві св. Покрови при 12-й вул. і Oaklane у Філадельфії, Па.
Після того похорон на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ВАЛЕНТИНА
дочки — ОКСАНА

ПЕСЯ з чоловіком ГІЛІАРДОМ
і донькою ОКСАНОЮ
дальша родина в Україні.

Замість квітів пожертви можна вислати на
Bibliothèque S. Petrus, 6 rue de Palestine 75019,
Paris, France.

Мистецьке оформлення
ЛЮБОСЛАВА ГУЦАЛЮКА
У книжці 16 новел.
Ціна: \$12.00. Пересилка \$1.00.
Мешканці стейту Нью Джерзі
зобов'язані 6% ставкою податку
Замовляти:
СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

УВАГА! УВАГА!

ТОРОНТО І Й ОКОЛИЦЯ

в суботу, 9-го березня 1985 р., о год. 3:00 по пол.
в залі парафії Пресв. Євхаристії
в Торонто, Канада
при 515 Broadview Avenue
відбудуться

РІЧНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
ТОРОНТОНСЬКОЇ ОКРУГИ

з таким порядком нарад:

1. Відкриття і вибір Президії
2. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів
3. Звіти Управи і Контрольної Комісії
4. Дискусія над звітами
5. Удільнення абсолютній уступаючій Управі
6. Вибір нової Управи і Контрольної Комісії
7. Доповіді представників Екзекутивної УНСОюзу
8. Запити до представників УНСОюзу
9. Затвердження плану праці на 1985 рік
10. Внески і запити

До участі в Зборах запрошені і зобов'язані секретарі Відділів, члени Округної Управи Торонтонської Округи та конвенційні делегати

У Зборах візьмуть участь

д-р Іван О. Фліс, головний президент УНС
сен. Павло Юзик, головний директор для Канади
Василь Дідюк, головний радник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ

Василь Шаран, голова
Іван Шлапак, секретар
Гавриїл Миськів, касир

ВІДДІЛ УККА І ОРГАНІЗАЦІЇ МІСТА ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.
запрошують на відзначення

ДЕРЖАВНОСТІ І СОБОРНOSTІ
УКРАЇНИ

в НЕДІЛЮ, 27-го СІЧНЯ 1985 року, о год. 3-й по полудні
у великій залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 92-96 Фікл вул. в Джерзі Сіті, Н. Дж.

Інженери...

(Закінчення зі стор. 1)

інж. Максим Маслей, Ірена Малащук, Кость Брикович, редакційна колегія: інж. Юліан Глиньський, як головний редактор, інж. Зенон Кохановський, заступник; члени: Ю. Курис, Я. Соколик, Н. Чорний, К. Брикович, представник до Комітету Українців Канади, Відділ Торонто, інж. Я. Соколик, який є тепер головою Відділу КУК Торонто.

Діти...

(Закінчення зі стор. 3)

чужий культур. Тож зберігання і плескання української мови повинні стати змістом новорічної резолюції 1985 року, і то не лише в школах, але й серед усієї української громади.

До вивчення української мови повинні бути також представлені, а особливо інсценізація байок-казок, що фантастичною подією розбуджують уяву дітей, розвивають естетичні почуття, вносять етично-моральні засади, а головне заставляють їх вивчати українське слово і вільно ним володіти на сцені. Давними роками при більшій кількості дітей в школах і більшій увазі батьків, дитячі представлення відбувалися періодично. Тепер вони зникають із вишквітеної системи, бо й знавців і режисерів українських казок щораз менше.

Але недавно заходом кружка матерів при школі св. Івана Хрестителя в Ньюарку відновлено цей почин і поставлено казку „Чарівна Жаба“ під керівництвом Таїсії Богданської (21 жовтня 1984). Вона оформила казку у три дії із музичними вставками, додаючи ще й пісню „Жабенят“, сполучивши її з речовими вправами, до слів Івонни Савицької під музику Миколи Фоменка.

Тридцять шкільних і передшкільних дітей брали участь у представленні. Події на сцені впроваджували і пояснювали (збоку) в ролі ведучої Христина Рак-Бравн правильною українською мовою, а на фортепіано грали і до пісень аккомпанювали Зеня і Адріана Гельбіг та Тана Мандзі. Після представлення відбулася ще забаво-маскарад з участю біля 150 дітей. Радість для дітей була велика, а значний дохід із імпрези передав кружок матерів на потреби школи. На запрошення 18-го Відділу СУА в Пассейку повторно це представлення для дітей цієї громади.

Режисер представлення Т. Богданська, піаністка і

учителька музики в Ньюарку. колишній президент Українського Музичного Інституту в Америці, залюбки організувала в цій школі вистави від 1954 до 1974 року, маючи значний репертуар казок, котрі інсценізувала, доповнюючи піснями укладу І. Савицької та своїм музичним талантом.

При тій нагоді варто звернути увагу українських байкарів, фольклористів та прихильників дитячої літератури на загальне відновлення зацікавлення байками (казками) в наукових колах. В Німеччині вийшла багато томів енциклопедія байок (Marchen Enzyklopadie, Editor Rainer Wehse, University of Göttingen) та ряд наукових публікацій професорів, провідних учених не лише в Європі, але й у світі в ділянці дослідів над казками (Heinz Rölleke, Rudolph Schenda, Kurt Ranke, Lutz Röhrich, etc.).

В США відбуваються на цю тему конференції і симпозиуми з участю науковців, що студіюють і аналізують казки та їх універсальність із різних аспектів (фольклору, психології, антропології, соціології, історії, фемінізму і т. п.), а в проекті є більш науковий збірник статей американських і чужинських авторів п. н. „Fairy Tales and Society: Illusion, Allusion and Paradigm“.

Український фольклор багатий народними казками з універсальною або чисто українською тематикою, а й літературних казок, часто в поетичній формі, мистецькою ілюстрацією, появившись досить на еміграції в Україні із сучасною тематикою. Все ж, щоб впровадити українські казки в сучасні світові студії (та й запобігти, щоб їх не включено в чужі збірки), потрібно було б видати збірку українських казок в чужинській мові (англійській або німецькій, або й обох), в науково-методологічному opracowaniu з відповідною анотацією, бібліографією та

додатком. Бо, як уже сказано вище, боротьба за ідею 22-го січня ще не скінчена, вона продовжується і буде продовжуватися аж до її переможного завершення. Якби ми почали трактувати Акти 22-го січня як історичний спогад, то цим ми нанесли б страшний удар для нашої національно-державної справи. Ми тоді б самі зреклись того, що має бути нашим першорядним обов'язком: далі боротися, як можемо, за нашу самостійну державність і підтримувати таку ж боротьбу у різних формах українського народу в Україні. Про актуальність ідеалів 22-го січня ми мусимо говорити і наповняти перед чужинцями в різних державах західного світу і на міжнародному форумі, мусимо пропагувати це ставлення серед нашої молоді і заступати такий погляд перед нашими земляками, що перебувають у підневільних умовах на нашій батьківщині, щоб підбадьорювати їх і давати їм насагу у їх боротьбі і спротиву ворожого окупанта.

І ще одну річ хочемо порухати в цих міркуваннях про Свято 22-го січня. Як відомо, у західному світі існує і діє от уже 63 років Державний Центр чи то пак Уряд Української Народної Республіки в екзилі. Ми знаємо, що ДЦ УНР в екзилі не підтримує загаль українського громадянства в діаспорі. Не так сама установа, як деякі її

списком українських байкарів і фольклористів, від Леоніда Глібова починаючи. Завдання, велике і не легке, чекає уваги українських науковців установ та науковців. А покищо, можна б використати чужинські видавничі проекти в тій ділянці, офіруючи українські статті до заповнюваних збірок.

(Проект, підтриманий університетом в Принстоні і Нью Йорку—Стоні Брук—подання на грент є перед Н. Дж. Комітетом гуманістики).

Національно —

(Закінчення зі стор. 2)

політичні потягнення, а може також особи, які стоять на чолі цієї установи, викликають критику, а то й повне заперечення з боку тих чи інших громадян чи цілих середовищ. Але не на цю тему маю намір говорити. Бож ідеться тут насамперед про те, що добре чи недобре діють окремі особи, велику чи меншу діяльність проявляє ДЦ УНР в екзилі, але саме його існування — і то протягом 65-ти років, від останніх боїв Армії УНРРеспубліки на українській території — отже, саме існування екзильного Уряду УНР засвідчує і перед чужинцями, і перед українцями на підневільній батьківщині, і перед нашою молоддю в діаспорі, що Акти 22-го січня — це історичний спогад, а шкливо актуальна справа, яка сьогодні чи завтра може вийти наверх найважливіших питань і у внутрішньому житті Советського Союзу, і на міжнародному форумі. І тому замовчування існування і дії екзильного ДЦ УНР чи екзильного Уряду УНРРеспубліки, який виводить себе з Української Центральної Ради, з Трудового Конгресу і Директорії УНР, замовчування, що часто трапляється на академіях при святкуваннях Свята 22-го січня, є занадто менше, незрозуміле, а на погляд автора цих міркувань, також шкідливе для загальної національно-державної нашої справи.

Д-р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Лікарський довідник

Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХА

ЛЕВІЧА. 336 сторінок.

Ціна 11.00 дол. з пересилкою.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкового податку.

А. Гнатишин в Дітроїті

Тема — славне Барбарум і сучасна музика стала актуальною з приїздом композитора з Відня, що від довгих років вкладав свій талант у цій твердині українства поза межами рідних земель. Андрій Гнатишин — сьогодні вже широко відомий, музик-композитор, диригент, автор багатьох творів хорового мистецтва, церковного і світського. Найбільше славився композиванням Служби Божої в декількох варіантах. Свої музичні студії почав він ще у Львові, у прекрасному середовищі музик, що гуртувалися в Музичному Інституті ім. Миколи Лисенка, де відомі чиста, творча атмосфера, яка дала йому всі можливості й поштовх стати фахівцем свого діла. Накреслила йому шлях глибоководного композитора. Хоч українське музичне мистецтво можна сміло поставити нарівні з європейським та світовим досягненням, то все ж одна постань знайшла собі відповідне місце для того, щоб додати дещо нового або сказати ще краще, ніж було сказано великими майстрами на цьому полі перед ним. Продовжав свої студії у Відні, славному із великих імен, де і залишився. І там почав збагачувати релігійною тематикою хор при славній церкві св. Варвари у Відні, яка не раз в історії, починаючи від половини XVIII століття, була амбасадором українства на тих теренах, де долено чи недодело довелось жити нашим виселенцям. До 1773 року ця інституція була власністю латинників під назвою „Церква при Академії для орієнту“. Від того часу за рішенням імперського престолу австрійської монархії вона стала українською під назвою Барбарум. Там був приналежний в той час і монастир та студія теологічна для студентів, в тому числі й для українців. А що українців було найбільше, ця інституція почала ставати поволи українською. Шойно десять років пізніше, бо вже 1784 ця церква стала парафією для українського Відня і його околиць, а саму Духовну Академію Богословію перенесено до Львова. Парафія декретом імперським обслуговувала дуже великі територіальні простори в Чехії, яку тоді звали Богемія, Моравія, Каринтія. А розпорядком митрополитичного ординаріату з 24-го липня 1916 року став парафіяльний уряд у Відні деканальним і мав вірних 8,000 осіб. Ця церква є свідком багатьох історичних подій, за два століття перепліталися тут великі досягнення на міжнародному форумі з трагічними датами. Тут в 1814 році слухав поборжне українське Богослуження пруський король. Еспанський князь Карло Людвік відвідував цю церкву кожного дня в часі свого перебування у Відні. Його полюбив український милозвучний хоровий спів, якого не було в інших церквах. Композиції Бортнянського привіз із собою граф Андрій Розумовський, син гетьмана Кирила Розумовського. Він сам був добрим скрипалем, мещаном мистецтва. Багато років він був у Відні російським дипломатом-послом в роках 1814-1815 — керівником делегації на Віденський конгрес. Приятелював із великими

майстрами музики. Протектор і приятель Бетговена, Моцарта та інших. Провітало тут музичне життя. Славна віденська школа музик завершила в тих роках реформу інструментального стилю. Моцарт і Клеменс внесли дещо з італійської музики, а вже Севастіян Бах, Людвіг Бетховен, Гендель, а ще пізніше Йоганн Брамс, Вагнер, Ліст, і народну пісню додали, як також і Франц Шуберт. З опереток знали були І. Штраве, молодший, Легар та інші. Вальс додав І. Штраве, старший, та інші. Учасником цієї церкви також і нащадок австрійської лінії Розумовських, Каміль Розумовський. Він вже народився 1852 року. Існувала вулиця, названа його іменем. Є згадки думати, що згадані всі музичні слухали напівімператорського в тій церкві. Немає тут місця назвати понад два десятки імен заслужених працівників, священників і парохів та і студентів теології, які причинилися дуже в тому, що Барбарум залишився в українських руках і служив українській справі. Вони оборонили його від ворожих сил і звели за те чималий бої за чистоту його українського послання. Тут же і чужинці пізнавали вперше, що існує українська мова. Історія твердить, що таким був Копітар, який вперше записався з українською мовою саме у Барбарум. А їх можна навести велике число.

Барбарум причинився багато до швидшого національного відродження України. Його можна назвати бастіоном українства, хоч тут і часто перехресувалися різні ворожі впливи. Було настирливе намагання латинників відібрати його від нас. Але цілий ряд відомих оборонців не піддався і Барбарум залишився законно твердим українством. Між тими двома десятиками імен за два століття були і такі, які сьогодні можуть відповісти дефініції новітнього патріотизму і бути прикладом теперішньої відомої верстви ієрархів Української Церкви. Тут же треба додати, що відбувалися свята свята споконвіку. Бували тут члени імперської монархії і володарі чужих держав. Ця церква була свідком багатьох подій і в цьому столітті. Тут присягали воюючі і старшини Українських Січових Стрільців перед відходом на фронт, що боролися за Україну. Сюди приходив на Богослуження і президент уряду Західно-Української Народної Республіки д-р Євген Петрушевич. Тут знаходили свій молитовний захист вихідці з українських земель. Тут молилися в останніх роках свого життя побожний основоположник українського Плату д-р проф. Олександр Тисовський. Тут в цій церкві, дозріли та знайшли свій новий вислів творчі думи молодого ще тоді адвенту музики Андрія Гнатишина. Тут він створив чи не найкращі свої композиції, досягнув ступінь професора музики в австрійському університеті, за що одержав різні відзначення. За свої композиції в релігійній творчості одержав також призначення від двох останніх ієрархів папського престолу у Ватикані. Плывучи подорож по Америці, він порозумівся з любителями

ПЛАТІВКИ І КАСЕТИ. ВЕЛИКИЙ ВИБІР в АРЦІ.

BUSINESS SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS

also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N. Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

8 - 11 A.M. 7 days and nights.

REAL ESTATE

ЗАЦІКАВЛЕННЯ ФЛЮРІДОЮ

Якщо бажаєте поселитися, бо інвестувати в реальність у віденно-східній Флориді (Fl. Lauderdale, Hollywood, Miami). Зверніться до —

М. Андрійовича.

Century 21, Hansen Realty Inc.

3010 E. Commercial Blvd.

Fl. Lauderdale, Fl. 33308

Bus: (305) 776-5400

Home: (305) 771-8455

НА ПРОДАЖ

"MINERAL ICE"

Гартована натуральна мазь, лагідно і швидко усуває болю — ревматичні, опухлість і суглибні запалення. Чек на 13.95 дол. за 1 фунт, висипайте до:

MINERAL-U.

2103 NILES-CORTLAND Road

WARREN, Ohio 44484

HELP WANTED

ПІСНАЦЬ (Поштова кімната)

Ідеальна для пенсіонерів і студентів

Якщо ви шукаєте працю на кілька годин, або повний час, знаєте Мангеттен і є домовиним (з англ. мовою) — маємо працю у

ARCHER COURIER

Головний офіс — 109 E.

31-ша вул., партер, Archer

Courier Systems від седи до

п'ятниці, 9-4 по пол. з „Д“ і ми

дамо Вам працю.

РІЗНЕ

ПАМ'ЯТНИКИ

З різних гранітів, ставимо на центральні св. Андрія в Бавнд Бруку і св. Духа — відома соціальна фірма

CYPRESS

HILLS MONUMENTS

В БІЛАНСЬКИЙ

WALTER BIELANSKI

К. М. КАРДОВИЧ

CONSTANTINE M. KARDOVICH

800 Jamaica Avenue

Brooklyn, N.Y. 11208

Tel. (212) 277-2332

Відкрито в кожний день, в суботу, включно, від 9 до 5 по пол.

в неділю 10 до 4 по пол.

Miami, Fla. (305) 653-5861

На бажаючі і для вигоди клієнтів, радо заведемо до Вашого

дому з проєктами і порадами.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОУН, БРОУКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуґа ЦИРА І ЧЕСНА

Our Services Are Available

Anywhere in New Jersey

Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням тілних

Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

SENKO

FUNERAL HOME

213 Bedford Ave., Brooklyn, N.Y.

(212) 388-4416 or (516) 481-7460

HEMPSTEAD

FUNERAL HOME

89 Peninsula Blvd., Hempstead, L.I.

24 HOURS A DAY

ЗНАК ЄДНОСТІ

ТА УКРАЇНСЬКОЇ ФІНАНСОВОЇ СИЛИ

В 1984, КАПІТАЛ УКРАЇНСЬКИХ КООПЕРАТИВІВ В АМЕРИЦІ ПЕРЕЙШОВ 300 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ.

THE SYMBOL OF UNITY

AND UKRAINIAN FINANCIAL STRENGTH

IN 1984, ASSETS OF UKRAINIAN CREDIT UNIONS EXCEEDED 300 MILLION DOLLARS.

UKRAINIAN CREDIT UNIONS IN AMERICA.

Baltimore, MD
239 S. Broadway 21231
(301) 732-3062

Buffalo, NY
562 Genesee St. 14204
(716) 852-9267

Chester, PA
3015 W. Third St. 19013
(215) 874-1530

Chicago, IL
2351 W. Chicago Ave. 60622
(312) 489-0520

*Chicago, IL
5000 N. Cumberland Rd. 60656

*Palatine, IL
755 S. Benton St. 60067

*Addison, IL
22 W. 347 Army Trail Rd. 60101

*Palos Park, IL
8410 W. 131st St. 60464

*Munster, IN
8624 White Oak St. 46321

Cleveland, OH
4436 State St. 44109
(216) 741-9040

Hartford, CT
961 Wethersfield Ave. 06114
(203) 247-4714

Jersey City, NJ
558 Summit Ave. 07306
(201) 795-4061

Kenilworth, NJ
735 Vernon Ave. 07033
(201) 245-5104

Kerhonkson, NY
P.O. Box 231 12446
(914) 626-2938

Los Angeles, CA
4315 Melrose Ave. 90029
(213) 995-0158

Milwaukee, WI
808 Washington St. 53204
(414) 647-2950

Minneapolis, MN
301 Main St. N.E. 55413
(612) 379-4969

New York, NY
108 Second Ave. 10003
(212) 473-7310

New York, NY
P.O. Box 160
Cooper Station 10276
(212) 533-2980

Newark, NJ
734 Sanford Ave. 07106
(201) 373-7839

North Miami, FL
11790 Biscayne Blvd. 33181
(305) 868-4242

Parma, OH
6108 State Rd. 44134
(216) 884-9111

*Lorain, OH
2430 E. 28th St. 44055
(216) 277-7985

*Canton, OH
1418 34th St. NE 44714
(216) 455-8894

Pasadena, NJ
229 Hope Ave. 07055
(201) 473-5965

Philadelphia, PA
1729 Cottman Ave. 19111
(215) 225-4430

Pittsburgh, PA
P.O. Box 251 15230
(412) 884-2229

Phoenix, AZ
1153 E. Montebello
Cir No 4 85014
(602) 264-1899

Rochester, NY
831 Joseph Ave. 14621
(716) 544-9518

Scranton, PA
440 Wyoming Ave. 18503
(717) 342-0937

South Bound Brook, NJ
P.O. Box 375 08880
(201) 469-9085

Syracuse, NY
1317 W. Fayette St. 13204
(315) 471-4074

Trenton, NJ
981 S. Broad St.
P.O. Box 668 08604
(609) 695-1043

Warren, MI
26601 Ryan Rd.
P.O. Box 1201 48090
(313) 757-1980

*Detroit, MI
4641 Martin St.
(313) 843-5411

*Hamtramck, MI
3022 Caniff
(313) 875-9610

Warren, MI
26791 Ryan Rd. 48091
(313) 756-3300

*Detroit, MI
7346 Michigan Ave. 48210
(313) 841-2390

*Hamtramck, MI
11838 Jos. Campau 48212
(313) 891-4100

Washington, D.C.
P.O. Box 11113 20008
(202) 363-3964

West Roxbury, MA
P.O. Box 185 02132-0185
(617) 325-4192

Yonkers, NY
301 Palisade Ave. 10703
(914) 965-8560

*Branch Offices

СОТНІ АМЕРИКАНСЬКИХ туристів відкликали свої вакації на Джамаїку з огляду на протиурядові розрухи і демонстрації в Кінгстоні. Як відомо, Джамаїка від довгих років була вигідним причинником і дешевим місцем для американців провести зимові вакації.

ФЕДЕРАЛЬНІ ВЛАСТІ зарядили забрати з ужитку 1,600 нових автобусів тому, що механіки знайшли певні дефекти в тих автобусах, які можуть спричинити катастрофи і загинуть пасажирів.

УВАГА! ВЖЕ МАЄМО НА СКЛАДІ КНИЖКУ УВАГА!

Володимира Барагури

МЕЧ І КНИГА

ЗБІРКА ІСТОРИЧНИХ І БІОГРАФІЧНИХ ОПОВІДАНЬ

ДРУГЕ ДОПОВНЕНЕ ВИДАННЯ З КОЛЬОРИМИ ІЛЮСТРАЦІЯМИ ПЕТРА АНДРЕЄВА І МИХАЙЛА МИХАЛЕВИЧА

Меч і книга — це необхідна допоміжна пектура при навчанні українців.

112 сторінок, ціна \$6.00 + порто

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкового податку

ЗАМОВЛЯТИ

"SVOBODA" BOOK STORE

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

РОЗШУКИ

ПОШУКЕ

Адам, внук Германа з Поточиск, пошукує товаришів з дитячих літ Маріюку Зольманку з Поточиск, пов. Городенка. Моя адреса:

Adam Dabrowski

90-44, 170 St.

Jamaica, N.Y. 11432

Tel. 1-914-423-6529

РІЗНЕ

COLORING BOOKS

Teach your child the Alphabet and numbers (1 — 10) in Ukrainian. Ages — 5-9.

Alphabet book — \$4.00

(Canada — \$6.00)

Numbers book — \$2.00

(Canada \$4.00)

Postage, & handling — \$1.50

Send check, or money order:

MAK PUBLICATION